

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 53/2022
07.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Милене Рашић, Бате Цветковића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 102. у вези члана 274. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 787/22 од 29.11.2022. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Нишу 31Пр 5757/22 од 04.07.2022. године и Прекршајног апелационог суда - Одељење у Нишу II-206Прж 16514/2022 од 28.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 07. децембра 2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 787/22 од 29.11.2022. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Нишу 31Пр 5757/22 од 04.07.2022. године и Прекршајног апелационог суда - Одељење у Нишу II-206Прж 16514/2022 од 28.07.2022. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, према окривљеном АА **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 102. у вези члана 274. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Нишу 31Пр 5757/22 од 04.07.2022. године окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 102. у вези члана 274. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде у корист буџета Републике Србије, а у супротном ће суд на основу члана 315. Закона о прекршајима, посебним решењем, одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом наплате принудним путем.

Пресудом Прекршајног апелационог суда - Одељење у Нишу П-206Прж 16514/2022 од 28.07.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Биљане Бранковић, а пресуда Прекршајног суда у Нишу 31Пр 5757/22 од 04.07.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Пtz 787/22 од 29.11.2022. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. и 4. у вези члана 8. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и према окривљеном обустави прекршајни поступак, те донесе одлуку да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

На седници већа о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима, јер су дати разлози о одлучној чињеници - да ли је против окривљеног за исти прекршај већ вођен прекршајни поступак, за који је правноснажно оглашен одговорним, потпуно нејасни, те повреду из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, јер суд у току прекршајног поступка није применио одредбу члана 8. став 1. Закона о прекршајима по питању забране поновног суђења у истој ствари, а што је утицало на доношење законитих и правилних пресуда.

Одредбом члана 8. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се никоме не може поновно судити, нити му се може поново изрећи прекршајна санкција за прекршај о коме је већ правноснажно одлучено у складу са законом.

Из списка предмета произилази да су пред првостепеним Прекршајним судом у Нишу вођена два одвојена прекршајна поступка против окривљеног АА, и то један у предмету 22Пр 7008/21 а други у предмету 31Пр 5757/22, због истог прекршаја и у односу на један исти догађај, са идентичним чињеничним описом у оба поступка, који су независно један од другог окончани осуђујућим пресудама, те је према окривљеном по други пут изречена прекршајна санкција за прекршај о којем је већ једанпут правноснажно одлучено.

Наиме, Прекршајни суд у Нишу је пресудом 22Пр 7008/21 од 26.08.2021. године окривљеног АА огласио одговорним „зато што, као власник путничког возила регистарске ознаке ... марке „...“ није у року од 60 дана од дана истека регистрационе налепнице, чија је важност истекла дана 15.07.2020. године, односно до 15.09.2020. године, поднео захтев за издавање нове регистрационе налепнице и није вратио регистарске таблице органу који је исте издао“, за који прекршај је осуђен на новчану

казну у износу од 10.000,00 динара. Ову новчану казну окривљени је платио у ратама по решењу првостепеног прекршајног суда од 13.09.2021. године.

Пресудом Прекршајног суда у Нишу 31Пр 5757/22 од 04.07.2022. године, окривљени АА оглашен је одговорним „што као власник путничког возила регистарске ознаке „...“ марке „...“ није у року од 60 дана од дана истека важности регистрационе налепнице (истекла дана 23.07.2020. године) поднео захтев за издавање нове регистарске налепнице и није вратио регистарске таблице органу који је исте издао, иако је био дужан да то уради до 22.09.2020. године, за који прекршај је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара.

Из изложеног јасно произилази повреда начела *ne bis in idem*, јер је окривљени АА правноснажном пресудом Прекршајног суда у Нишу 31Пр 5757/22 од 04.07.2022. године, која је потврђена пресудом Прекршајног апелационог суда Одељење у Нишу II-206Прж 16514/22 од 28.07.2022. године, по други пут оглашен одговорним за исти прекршај, због ког је већ оглашен одговорним пресудом истог суда 22Пр 7008/21 од 26.08.2021. године, и по којој пресуди је окривљени казну већ платио у две рате, у износима од по 5.000,00 динара.

Поред тога, иако је бранилац у жалби изјављеној против пресуде 31Пр 5757/22 од 04.07.2022. године указивао на повреду начела *ne bis in idem*, јер је окривљени у претходно вођеном прекршајном поступку пред истим судом, по основу истог чињеничног стања и за исти прекршај већ осуђен, те за који прекршај је платио новчану казну која му је изречена, Прекршајни апелациони суд - Одељење у Нишу је побијаном пресудом одбио жалбу браниоца као неосновану, уз образложење да су ови наводи неосновани и без утицаја на законитост и правилност побијане одлуке, обзиром да окривљени за своје тврдње није доставио доказе, уз закључак да је окривљени извршио уплату по погрешном налогу број ...

Поступајући на овај начин, Прекршајни апелациони суд - Одељење у Нишу је учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима, јер је изнео потпуно нејасне разлоге о одлучној чињеници да ли је против окривљеног за исти прекршај већ вођен прекршајни поступак, док су и првостепени и другостепени суд учинили битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, јер нису применили одредбу члана 8. став 1. Закона о прекршајима по питању забране поновног суђења у истој ствари.

Учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка, на које се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, имају за последицу усвајање захтева као основаног и враћање предмета на поновно одлучивање.

Међутим, како је одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана кад је прекршај учињен, а ставом 7. истог члана да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, имајући у виду да је окривљени АА побијаним правноснажним пресудама оглашен одговорним за прекршај учињен дана 22.09.2020. године, то је сходно одредби члана 84. став 7. у вези става 1. Закона о

прекршајима у конкретном случају протеком дана 22.09.2022. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио побијане правноснажне пресуде тако што је на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима обуставио прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 102. у вези члана 274. став 1. Закона о безбедности сабораћаја на путевима, а на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима донео је одлуку да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са свега изложеног, а на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић